

اثر عامل سازگارکننده پلیپروپیلن جفت شده با مالئیکانیدرید (MAPP) بر ویژگی های فیزیکی و مکانیکی ماده مرکب آرد نی - پلیپروپیلن¹

فتانه آزاد¹، مهدی فائزی پور²، مهدی تجویدی³

Fattaneh Azad @gmail.com 1- مستول مکاتبات، کارشناس ارشد علوم و صنایع چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران پست الکترونیک:

2- استاد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

3- استادیار، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: اردیبهشت 1388

تاریخ دریافت: دی 1387

چکیده

به منظور بررسی اثر عامل سازگارکننده، پلیپروپیلن جفت شده با مالئیکانیدرید (MAPP)، بر ویژگی های فیزیکی و مکانیکی ماده مرکب آرد نی - پلیپروپیلن، به عنوان پرکننده از آرد نی با اندازه ذرات 60 Mesh و درصد های وزنی 60 و 70 و از هوموپلیمر پلیپروپیلن V30S به عنوان ماده زمینه با شاخص جریان مذاب 18g/10min و درصد های وزنی 30 و 40 استفاده شد. در هر یک از درصد های وزنی 60 و 70 دو ترکیب ساخته شد، یکی بدون عامل سازگارکننده و دیگری حاوی 3 درصد وزنی سازگارکننده. مجموعاً 4 تیمار بدست آمد. نمونه ها با استفاده از یک دستگاه اکسترودر دوماردونه تهیه شدند. پس از تهیه نمونه های آزمونی استاندارد، آزمون های مکانیکی شامل خمس استاتیک، کشش، ضربه، سختی و آزمون های فیزیکی شامل جذب آب و واکشیدگی ضخامت بر اساس آیین نامه استاندارد ASTM D7031 بر روی نمونه ها انجام گرفت. نتایج حاصل از آزمون های فیزیکی نشان داد که با افزایش اندازه ذرات و همچنین افزایش درصد اختلاط پرکننده، میزان جذب آب و واکشیدگی ضخامت در نمونه ها افزایش می یابد. به طور کلی افزودن عامل سازگارکننده، به طور معنی داری سبب بهبود خصوصیات فیزیکی و مکانیکی ماده مرکب نی - پلیپروپیلن گردید.

واژه های کلیدی: آرد نی، پلیپروپیلن، مواد مرکب، سازگارکننده، خواص مکانیکی، خواص فیزیکی.

مقدمه

تجزیه پذیری بالای این دسته از مواد، می تواند تا حد قابل توجهی موجب کاهش حجم ضایعات پلیمری در طبیعت گردد. امروزه به دلیل منافع اقتصادی و اکولوژیک متعدد، استفاده از الیاف طبیعی در ساخت مواد مرکب الیاف و پلیمرهای گرمانرم رو به گسترش است (فصل نامه کامپوزیت، پاییز 1383). علی رغم مزایای متعدد مصرف این دسته از پرکننده ها، ناسازگاری الیاف طبیعی قطبی با

امروزه ضایعات مواد پلیمری به جای مانده از کاربردهای گوناگون، مشکلات زیست محیطی بسیاری را پدید آورده است، لذا استفاده از الیاف طبیعی به عنوان پرکننده در کنار پلیمرها، به دلیل سرعت زیست

1- این تحقیق از محل اعتبارات معاونت پژوهشی دانشگاه تهران انجام گرفته است.

پلیمرهای غیرقطبی به عنوان عاملی محدود کننده در مسیر

توسعه کاربرد این الیاف قرار دارد. اندروD- گلوکز با دارا
مورد بررسی قرار دادند. از پلیپروپیلن اصلاح شده با
مالئیک اندیردید به عنوان سازگارکننده استفاده شده بود که
 مقاومت‌های کششی و خمشی را اصلاح کرد. این در
حالی بود که بدون استفاده از سازگارکننده این مقاومت‌ها
 ضعیف بودند اما سازگارکننده بر روی مدول الاستیستیه
 کششی و مدول خمشی تاثیر چندانی نداشت.

Lu et al. (1995) اثر عامل جفت‌کننده MAPP را

بر خواص مکانیکی چند سازه پلیپروپیلن - الیاف چوبی
 بررسی و نتیجه گرفتند که MAPP عامل جفت‌کننده بسیار
 مؤثری می‌باشد و استفاده از مقدار یک درصد وزنی از این
 ماده، خواص کششی را به میزان زیادی افزایش می‌دهد.

Sanadi et al. (1999) (اثر سازگار کننده بر رفتار

مکانیکی و دینامیکی مواد مرکب پلیپروپیلن و کتف و
 آرد چوب را بررسی نمودند. مواد مرکب جفت نشده در
 سرتا سر دامنه دمای مورد استفاده، مقادیر مدول الاستیستیه
 کمتری داشتند. همچنین دمای نرم شدن مواد مرکب جفت
 شده انگشتی پائین تر بود.

Hristov et al. (2004) اثر افزودن سازگارکننده را روی

خواص مکانیکی کامپوزیت‌های پلیپروپیلن / آرد چوب
 مورد مطالعه قرار دادند و بدین نتیجه رسیدند که ضعف
 خواص مکانیکی کامپوزیت‌های اصلاح نشده به علت اتصال
 ضعیف میان ماتریس و الیاف است. مدول کششی، مقاومت
 نهایی و مقاومت به ضربه با افزودن MAPP بهبود یافت.

Kim et al. (2007) تأثیر افروندنی‌ها و عوامل

جفت‌کننده را بر رفتار مکانیکی و مقاومت دمایی (حرارتی)
 کامپوزیت‌های آرد چوب و پلیپروپیلن را بررسی کردند. در
 طی این بررسی 5 نوع مختلف از پلیپروپیلن اصلاح شده با

پلیمرهای غیرقطبی به عنوان عاملی محدود کننده در مسیر
 توسعه کاربرد این الیاف قرار دارد. اندروD- گلوکز با دارا
 بودن سه گروه هیدروکسیل، واحد سازنده ماکرومولکول
 سلولز می‌باشد. سلولز ترکیب اصلی موجود در الیاف
 طبیعی است و بنابراین همه الیاف طبیعی ماهیت قطبی
 دارند. به دلیل قطبی بودن الیاف طبیعی و در مقابل ماهیت
 غیر قطبی ماده زمینه پلیمری گرمانزم، اتصال ایجاد شده
 در سطح مشترک این دو فاز ضعیف بوده و
 خصوصیات مقاومتی ماده مرکب حاصل کاهاش می‌یابد
 (1990, Kokta et al.) (1999, Sanadi). اصلاح سطح
 الیاف می‌تواند در بهبود چسبندگی بین دو فاز مؤثر باشد
 (2007, Kim et al.) (1994, Gatenholm & Felix).
 عامل جفت‌کننده یا سازگارکننده با ایجاد پیوندهای
 شیمیایی بین الیاف و ماده زمینه همانند پلی موجب تقویت
 اتصال در سطح مشترک بین دو فاز و در نتیجه بهبود
 ویژگی‌های ماده مرکب مذکور می‌گردد (Lu et al., 2000)
 . مطالعات مختلفی بر روی بهبود کیفیت سطح
 مشترک الیاف و پلیمر چه از طریق پیش‌تیمار الیاف و چه
 از طریق استفاده از ترکیبات سازگارکننده انجام شده‌اند که
 در زیر به برخی از تحقیقات انجام گرفته جهت مقایسه و
 نتیجه گیری اشاره می‌شود.

Maldas & Kokta (1993) پارامترهای مربوط به
 اثرات عوامل اتصال مختلف شامل ایزوسیانات‌ها، سیلان‌ها
 و اندیردیدها و بعضی تیمارهای مخصوص شامل اندود
 کردن و پیوند زدن را در تشکیل مواد مرکب مورد ارزیابی
 قرار دادند. در حضور عوامل اتصال و یا هنگامی که الیاف
 پیش‌اندود شده یا پیوند زده می‌شوند، مواد مرکب خواص
 مکانیکی بهتر و پایداری ابعاد بیشتری را در مقایسه با مواد
 مرکب تیمار نشده نشان دادند.

نخست ساقه‌های نی توسط اره به قطعاتی با ابعاد کوچک برش داده شد و سپس در دو مرحله به ترتیب ابتدا توسط آسیاب پالمن موجود در کارگاه صنایع چوب دانشکده متابع طبیعی و در مرحله بعد با آسیاب کوچک آزمایشگاهی به آرد تبدیل شد. ذرات آرد با ابعاد مش 60 توسط الک آزمایشگاهی تفکیک و جدا شد. به منظور خشک کردن آرد نی تا حد رطوبت 0/5 درصد، از آونی با دمای 103 درجه سانتیگراد برای مدت 24 ساعت استفاده گردید. در مرحله بعد پلیپروپیلن، آرد نی، سازگارکننده MAPP و اسید استئاریک با نسبت‌های وزنی مشخص شده در جدول 1 با یکدیگر به صورت خشک در قالب 4 تیمار ترکیب شدند. از یک دستگاه اکسترودر دو ماردونه مدل 4815 - WPC ساخت شرکت بربنا پارس مهر(سهامی خاص) جهت ساخت تخته‌ها استفاده شد. پس از برش نمونه‌های استاندارد و یک مرحله مشروط-سازی، آزمون‌های مکانیکی شامل خمس استاتیک، کشش، ضربه و سختی و همچنین آزمون‌های فیزیکی جذب آب و واکنشیدگی ضخامت مطابق آیین‌نامه D7031 استاندارد ASTM روی نمونه‌ها انجام گرفت. نتایج آزمون‌های مکانیکی در قالب طرح کاملاً تصادفی با 4 تیمار و 6 تکرار مورد بررسی قرار گرفتند و جداسازی میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام پذیرفت.

نتایج

خواص مکانیکی: جدول 2 اثر عامل سازگارکننده روی خصوصیات مکانیکی ماده مركب نی-پلیپروپیلن در دو سطح اختلاط 60 و 70 درصد ماده پرکننده (آرد نی) را نشان می‌دهد.

مالئیک انیدرید (MAPP) مورد بررسی قرار گرفت. در هر 5 نوع MAPP منجر به افزایش خواص مکانیکی و حرارتی شد که این افزایش ارتباط مستقیمی با مقدار مالئیک انیدرید و وزن مولکولی MAPP داشت.

در این مطالعه، هدف بررسی تأثیر استفاده از ماده سازگارکننده پلیپروپیلن اصلاح شده با مالئیک انیدرید (MAPP) روی خصوصیات فیزیکی و مکانیکی ماده مركب نی-پلیپروپیلن بوده است.

Yong Lei et al. (2007) در نتیجه بررسی اثر جفت-کننده‌ها روی خواص مواد مركب آرد سلولزی و پلی‌اتیلن بازیافتنی ثابت کردند مواد جفت-کننده مصرفی ضمن بهبود و افزایش سطح تماس بین پلیمر و فیبر چوبی سبب افزایش ویژگی‌های مکانیکی ماده مركب مذکور گردید. این مطلب در مشاهدات میکروسکوپی و در نیز در آزمون‌های مکانیکی تأیید شد.

مواد و روشها

در این تحقیق از پلیپروپیلن (PP) درجه V30S با شانص جریان مذاب min/g/10min 18 از محصولات مجتمع پتروشیمی اراک استفاده شد. آرد نی (با نام علمی Phragmites australis) رشد یافته در منطقه گوراب استان گیلان، به عنوان فاز پرکننده و نیز پلیپروپیلن اصلاح شده با مالئیک انیدرید (MAPP) تحت نام تجاری PP-G101 به عنوان عامل سازگارکننده از محصولات شرکت کیمیا جاوید اصفهان انتخاب شدند. به منظور سهولت در پیشبرد عملیات ساخت ماده مركب نی-پلیپروپیلن از مقداری اسید استئاریک درجه صنعتی استفاده شد.

جدول 1- اجزای تشکیل دهنده ترکیبات مختلف بر اساس درصد وزنی

درصد اسید استاریک*	MAPP	درصد آرد نی	درصد پلیپروپیلن	مشن	تیمار
3	0	70	30	60	A
3	3	70	27	60	B
3	0	60	40	60	C
3	3	60	37	60	D

* درصد اسید استاریک علاوه بر 100٪ وزنی محاسبه شد

جدول 2- مقادیر متوسط خصوصیات مکانیکی ماده مرکب نی-پلیپروپیلن با در نظر گرفتن عامل سازگارکننده

D	C	B	A	تیمار
60	60	70	70	پرکننده (%)
3	0	3	0	سازگارکننده (%)
4959/50	4071/17	4428/..	3595/69	(MPa) مدول الاستیسیته خمثی
22		23		تفاوت مدول الاستیسیته خمثی با سازگارکننده و بدون آن (%)
43/83	25/29	40/64	23/22	(MPa) مقاومت خمثی
73		75		تفاوت مقاومت خمثی با سازگارکننده و بدون آن (%)
5954/67	3556/67	5428/50	4192/00	(MPa) مدول الاستیسیته کششی
67		29		تفاوت مدول الاستیسیته کششی با سازگارکننده و بدون آن (%)
20/97	8/78	18/18	7/04	(MPa) مقاومت کششی
158		139		تفاوت مقاومت کششی با سازگارکننده و بدون آن (%)
0/739×10 ⁻⁴	0/446×10 ⁻⁴	-4	-4	(J/m ²) مقاومت به ضربه
74/20	66	41		تفاوت مقاومت به ضربه با سازگارکننده و بدون آن (%)
71/45	73/40	69/60		(Shore D) سختی
3	5			تفاوت سختی با سازگارکننده و بدون آن (%)

سطح اختلاط 60٪ به میزان 22 درصد بوده و مقدار این افزایش در سطح اعتماد 95٪ معنی دار بود. افزودن عامل سازگارکننده، کیفیت سطح مشترک را بهبود بخشیده و سبب افزایش مدول الاستیسیته شده است. می‌توان چنین ذکر کرد که گروههای ایندیرید موجود در MAPP میتوانند با گروههای هیدروکسیل سطح چوب پیوند

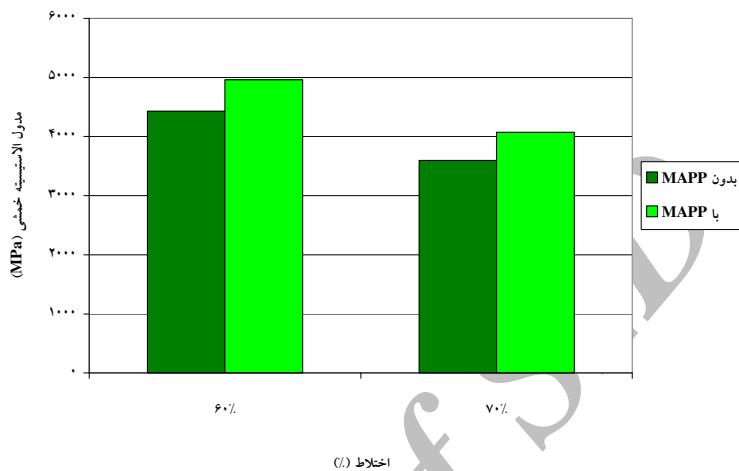
مدول الاستیسیته خمثی (MOE)

در شکل 1 اثر عامل سازگارکننده در دو سطح اختلاط 60 و 70 درصد مشاهده می‌شود. همان‌طور که مشخص است با حضور عامل سازگارکننده در هر دو اختلاط مدول الاستیسیته خمثی ماده مرکب افزایش یافت، به طوری که در سطح اختلاط 70٪ این افزایش به میزان 23 درصد و در

اثر عامل سازگارکننده پلیپروپیلن جفت شده...

بین الیاف و شبکه پلیمری موجب انتقال بهتر تنش‌ها از ماده زمینه به الیاف و در نتیجه موجب افزایش خصوصیات مکانیکی و فیزیکی کامپوزیت حاصله می‌شود.

کووالانسی برقرارکنند. هر عامل مالئیک اندرید که به اسید تبدیل شده باشد می‌تواند بر اساس واکنش‌های اسید-باز با سطح چوب وارد واکنش شود. برهمنکش و چسبندگی بهتر

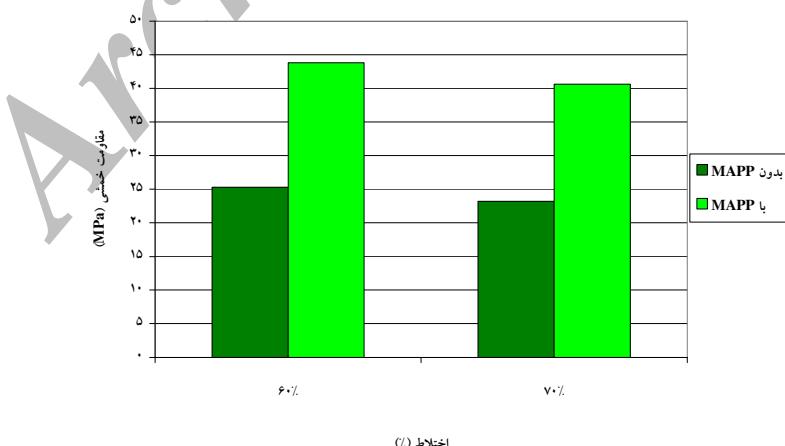

شکل ۱- اثر عامل سازگارکننده بر روی مدول الاستیسیته خمشی

هر دو سطح اختلاط باعث افزایش مقاومت خمشی گشت به طوری که میزان این افزایش در سطح اختلاط ۷۰٪، برابر با ۷۵ درصد و در سطح اختلاط ۶۰٪، برابر با ۷۳ درصد بود. که این میزان افزایش از نظر آماری معنی‌دار بود.

مقاومت خمشی (MOR)

شکل ۲ تغییرات مقاومت خمشی را با در نظر گرفتن اثر عامل سازگارکننده در ۲ سطح اختلاط ۶۰ و ۷۰ درصد نشان می‌دهد. مشخص است که افزودن ۳٪ عامل سازگارکننده در

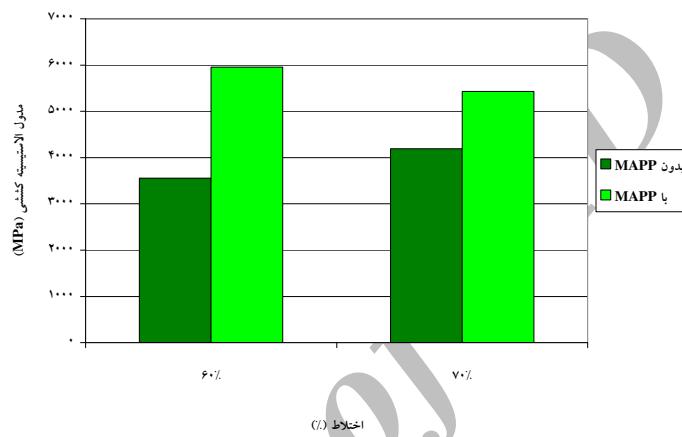

شکل ۲- اثر عامل سازگارکننده بر روی مقاومت خمشی

توجهی افزایش یافته است. این افزایش در سطح اختلاط 70 درصد، 29 درصد و در سطح اختلاط 60 درصد، 67 درصد بود و مقدار این افزایش در سطح اعتماد 95 درصد معنی‌دار بود.

مدول الاستیسیته کششی (Young's modulus)

شکل 3 اثر افزودن عامل سازگارکننده را روی مدول الاستیسیته کششی نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود در هر دو سطح اختلاط با مصرف عامل سازگارکننده مدول الاستیسیته کششی به میزان قابل

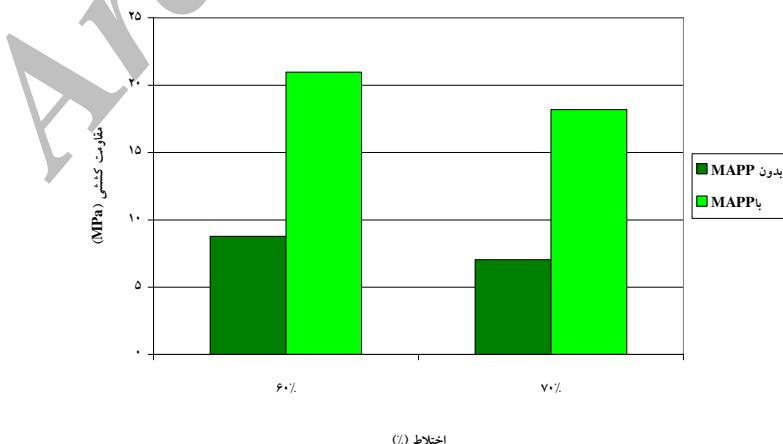

شکل 3- اثر عامل سازگارکننده بر روی مدول الاستیسیته کششی

158 درصد گردیده است، میزان این افزایش نیز معنی‌دار بود.

مقاومت کششی (Tensile Strength)

با توجه به شکل 4 می‌توان دریافت که استفاده از عامل سازگارکننده در هر دو سطح اختلاط 60 و 70 درصد باعث افزایش مقاومت کششی به میزان 139 و

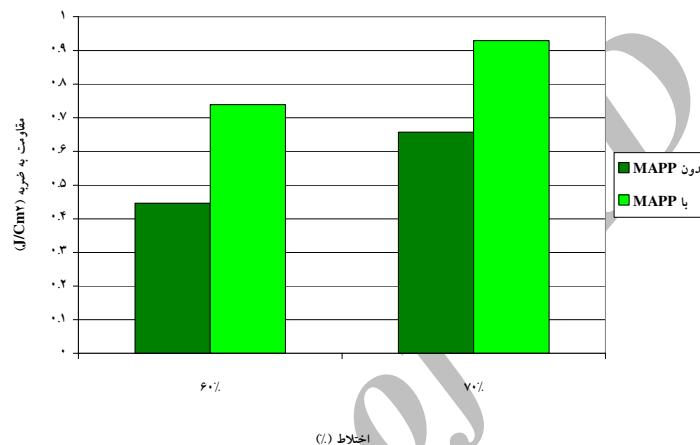
اثر عامل سازگارکننده پلیپروپیلن جفت شده...

شکل 4 - اثر عامل سازگارکننده بر روی مقاومت کششی

اختلاط، افزایش در مقاومت به ضربه این ترکیب‌ها در سطح اختلاط ۶۰٪ به میزان ۶۶ درصد و در سطح اختلاط ۷۰٪ به میزان ۴۱ درصد مشاهده شد که در سطح اعتماد ۹۵ درصد این افزایش معنی‌دار بود.

مقاومت به ضربه (Impact Strength)

شکل ۵ اثر استفاده از عامل سازگارکننده را روی ویژگی مقاومت به ضربه ماده مرکب نی-پلیپروپیلن نشان می‌دهد. با افزودن ۳ درصد سازگارکننده در هر دو سطح

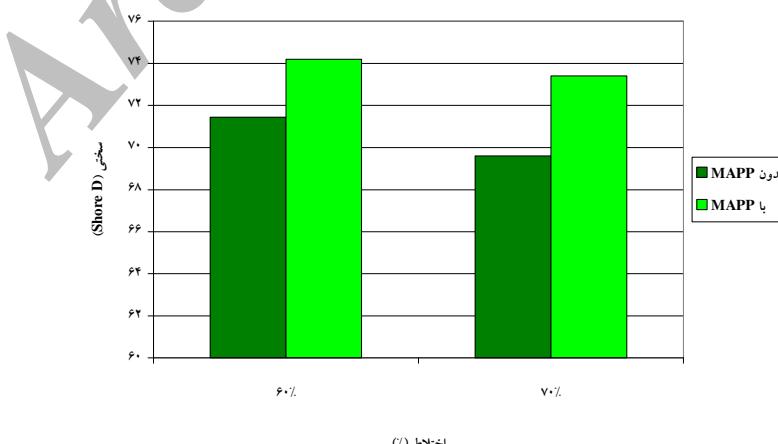

شکل ۵ - اثر عامل سازگارکننده بر روی مقاومت به ضربه

است. میزان سختی ماده مرکب با افزودن عامل سازگارکننده به ترتیب به میزان ۳ و ۵ درصد به صورت معنی‌داری افزایش یافت.

آزمون سختی (Hardness)

تغییرات فاکتور سختی ماده مرکب نی-پلیپروپیلن با در نظر گرفتن عامل سازگارکننده برای هر دو سطح اختلاط ۶۰ و ۷۰ درصد در شکل ۶ نشان داده شده

شکل 6 - اثر عامل سازگارکننده بر روی فاکتور سختی

واکشیدگی ضخامت نیز در تیمارهای حاوی عامل سازگارکننده در بازه زمانی یکسان نسبت به تیمارهای فاقد عامل سازگارکننده کمتر بود (شکل‌های 8 و 9). می‌توان چنین ذکر کرد که با بهبود سطح مشترک بین ماده زمینه و پلیمر، فضاهای خالی و همچنین سطح الیاف که دارای عوامل قطبی می‌باشند توسط عوامل غیرقطبی سازگارکننده پوشش داده شده و درنتیجه از میزان جذب آب و به تبع آن از میزان واکشیدگی ضخامت تیمارهای حاوی عامل سازگارکننده کاسته خواهد شد.

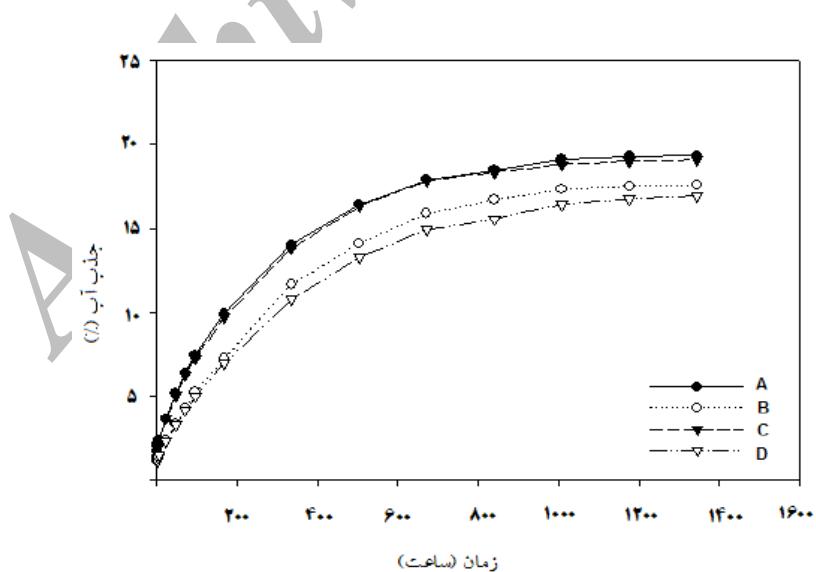
خواص فیزیکی

جذب آب و واکشیدگی ضخامت

مقادیر حداکثر جذب آب و واکشیدگی ضخامت نمونه‌ها با در نظر گرفتن اثر عامل سازگارکننده در جدول 3 نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود تیمارهای حاوی عامل سازگارکننده در مدت زمان مشابه آب کمتری نسبت به تیمارهای بدون عامل سازگارکننده جذب نمودند (شکل 7). همچنین در مراحل اولیه شدت جذب آب توسط نمونه‌ها بیشتر بود. میزان

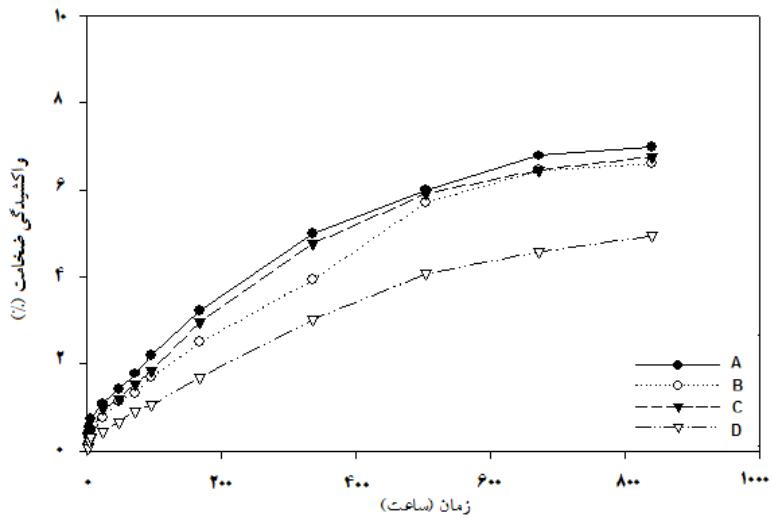
جدول 3 - مقادیر حداکثر جذب آب و واکشیدگی ضخامت ماده مرکب با در نظر گرفتن اثر عامل سازگارکننده

تیمار	حداکثر جذب آب (%)	حداکثر واکشیدگی ضخامت در مرکز (%)	حداکثر واکشیدگی ضخامت در اطراف (%)	حداکثر واکشیدگی ضخامت
A	19/35	6/99	7/41	7/2
B	17/56	6/60	7/32	6/96
C	19/08	6/76	7/36	7/06
D	16/94	4/94	5/39	5/17

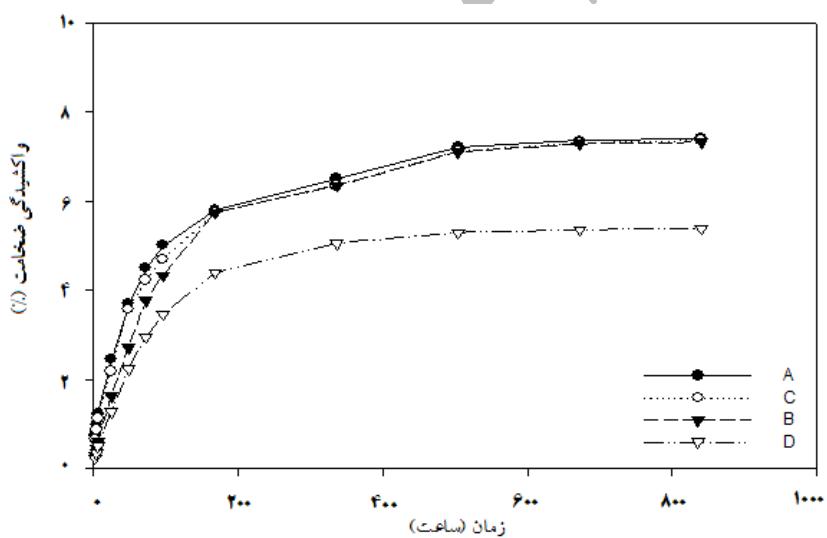

شکل 7 - اثر عامل سازگارکننده بر میزان جذب آب ماده مرکب نی- پلیپروپیلن

اثر عامل سازگارکننده پلیپروپیلن جفت شده...

شکل 8- اثر عامل سازگارکننده بر میزان واکشیدگی ضخامت ماده مرکب نی- پلیپروپیلن در مرکز

شکل 9- اثر عامل سازگارکننده بر میزان واکشیدگی ضخامت ماده مرکب نی- پلیپروپیلن در 4 گوش

Moisture Absorption and Desorption of Composite Materials ,Shen, C.H. and G.S. Springer).

ضریب انتشار رطوبت

جدول 4 مقادیر محاسبه شده فاکتور ضریب انتشار رطوبت را در تیمارهای مختلف براساس معادله 1 نشان می دهد. (این معادله ابتدا برای کامپوزیت های پلیمری دارای توجیه تصادفی ارائه شد،
(Journal of Composite- Materials., 1976.

معادله (1)

$$D = \pi \left[\frac{mh}{4m_\infty} \right]^2 \times \left[1 + \left(\frac{h}{L} \right) + \left(\frac{h}{n} \right) \right]^2$$

تحمل تنش و مقاومت خمسمی افزایش می‌یابد. در مورد اثر بهبود دهنده‌گی عامل سازگارکننده روی مقاومت کششی نمونه‌های حاوی MAPP نسبت به نمونه‌های فاقد آن، همان‌طور که ذکر شد جهت انتقال مؤثر تنش و نیز توزیع مناسب بار، وجود یک اتصال قوی در سطح مشترک دو فاز لازم است. بدون سازگارکننده ذرات پرکننده به صورت اجزایی مجزا با اتصال‌های ضعیف دورن ماده زمینه حضور دارند و لذا نمی‌توانند به شکل موثر در توزیع تنش وارد به ماده مرکب شرکت نمایند. در آزمون مقاومت به ضربه، بدون استفاده از عامل سازگارکننده، همواره به علت عدم وجود اتصال مناسب و محکم، در سطح مشترک بین دو فاز ترک‌های ریز میکروسکوپی وجود دارد که ناشی از سازگار نبودن ذرات پرکننده با ماده زمینه می‌باشند. این ترک‌های ریز مقاومت در برابر تنش حاصل از ضربه را کاهش می‌دهند. عامل سازگارکننده نقش بسزایی در بهبود اتصال و حذف این ترک‌های ریز میکروسکوپی دارد و لذا موجب تقویت و بهبود عملکرد ماده مرکب در برابر تنش حاصل از ضربه می‌گردد. میزان سختی ماده مرکب نیز با مصرف عامل سازگارکننده افزایش یافت. Gatenholm & Felix, 1994, Lu et al., 1995, Karmarker & Youngquist, 1994 و Rowell et al., 2000 و Oksman, 1995 زمینه به نتایج مشابهی دست یافته‌اند.

خصوصیات فیزیکی

کمتر بودن میزان جذب آب نمونه‌های حاوی عامل سازگارکننده را می‌توان به بهبود اتصال در سطح مشترک بین دو فاز و کاهش ترک‌های ریز میکروسکوپی درون ماده مرکب نسبت داد. همچنین در مراحل اولیه شدت

D	ضریب انتشار رطوبت
m	شیب منحنی جذب آب- جذر زمان/ضخامت
m_{∞}	حداکثر جذب آب
h	ضخامت
L	طول
n	پهنا

جدول 4- مقادیر ضریب انتشار رطوبت در

تیمارهای مختلف

تیمار	ضریب انتشار رطوبت ($\text{mm}^2 \text{s}^{-1}$)
A	E-03
B	E-03
C	E-03
D	E-03

بحث

خصوصیات مکانیکی

به‌طور کلی ملاحظه شد که با استفاده از عامل سازگارکننده MAPP ویژگی‌های مکانیکی ماده مرکب نی-پلی پروپیلن به صورت معنی‌دار بهبود یافت. در مورد مدول الاستیسیته خمسمی و مدول الاستیسیته کششی، افزودن عامل سازگارکننده، ضمن بهبود اتصال در سطح مشترک بین ذرات پرکننده و ماده زمینه، سبب توزیع مناسب‌تر ذرات پرکننده در ماتریس پلیمری شده و در نتیجه مدول الاستیسیته نمونه‌ها را افزایش می‌دهد. همچنین استفاده از عامل سازگارکننده سبب ایجاد ساختاری همگن‌تر در ماده مرکب می‌گردد. هر چه ساختاریک ماده همگن‌تر باشد، توزیع تنش در هنگام وارد کردن بار استاتیک بهبود یافته و تمرکز تنش در ناحیه ای از محصول کمتر اتفاق خواهد افتاد، در نتیجه ظرفیت

- polypropylene/ wood fiber composites. Composites polymer composite, 25(5): 15-22.
- Karmarker, A.C. and Youngquist, J.A., 1995. Injection molding of polypropylene rain forced with short jute fiber, USDA Forest service, Forest products laboratory, Madison, WI, USA..
- Kim, H., Lee, B. and Choi, S. W., 2007. The effect of types of maleic anhydride- grafted polypropylene (MAPP) on the interfacial adhesion properties of bio- flour – filled polypropylene composites, laboratory of Adhesion and Bio- Composites, Seoul National university, Seoul, South Korea.
- Lu, M; Collier, JR and Collier BJ., 1995. Improving mechanical properties of polyethelene-wood fiber composites by compounding and in line maleation. An TEC, 95(2). Materials, Boston, Massachusetts, USA, 1437p. 7-11 May.
- Lu, J.Z., Wu, Q. and Mc Nabb, H. S., 2000. Chemical coupling in wood fiber and polymer composites: A review of coupling agents and treatments, Wood and fiber science, 23(1): 88-104.
- Maldas, D. and Kokta, V., 1993. Role of coupling agents and treatment on the per performance of wood fiber- thermoplastic composites, wood fiber/polymer composites, Forest products Society, Madison, U.S.A, 112-120.
- Oksman, K., 1997. Improved properties of the thermoplastic wood flour composites, Doctoral thesis, Lulea University of Technology, skelleftea, Sweden.
- Rowell, MR; Lange, SE and Jacobson, RE. 2000. Weathering performance of plant-fiber thermoplastic composites. Mol. Cryst. and Liq. 353(2): 85-94.
- Sanadi, A. R., Caulfield, D. F., Stark, N. M. and Clemons, C., 1999. Thermal and mechanical analysis of lignocellulosic polypropylene composites. Fifth international conference on wood fiber- plastic composites, May 26-27, Madison, Wisconsin.
- Yong Lei, Qinglin Wu, Fei Yao, Yanjun Xu. (2007). Preparation and Properties of Recycled HDPE/Natural Fiber Composites, Composites Part A, 38: 1664–1674.

جذب آب نمونه بیشتر میباشد. در توضیح این رویداد باید به مراحل جذب آب توسط ماده مرکب توجه نمود. بهطور کلی جذب رطوبت توسط الیاف در سه مرحله اتفاق میافتد: مرحله اول پخش و انتشار آب در سطح الیاف است. مرحله دوم شامل انتشار از طریق هوا در فواصل بین الیاف از سطح دسته فیری به سطح یک فیر میباشد و مرحله سوم انتشار از سطح یک فیر به داخل آن است. بنابراین به دلیل انتشار آب در مرحله اول و دوم، جذب آب در مراحل اولیه غوطه وری زیاد است. همچنین با افزودن عامل سازگارکننده MAPP به ترکیبات از میزان جذب آب و واکشیدگی ضخامت و به تبع آن از میزان انتشار رطوبت کاسته خواهد شد. با کاهش درصد اختلاط آرد نی، میزان جذب آب و واکشیدگی ضخامت کاهش مییابد و به تبع آن میزان انتشار رطوبت نیز کاهش مییابد. همچنین با افزودن عامل سازگارکننده MAPP با نسبت وزنی 3% به ترکیبات به طور کلی سبب بهبود خواص فیزیکی و مکانیکی ماده مرکب آردنی-پلیپروپیلن گردید.

منابع مورد استفاده

- Gatenholm, P. and Felix, J., 1994. Methods for improvement of properties of cellulose- polymer composites. Wood fiber/ polymer composites. Forest Products Society, Madison, U.S.A: 20-24.
- Hristov, V.N., Vasileva, St., Krumova, M., Lach, R. and Michler, G.H., 2004. Deformation mechanisms and mechanical properties of modified

Effect of compatibilizer, MAPP, on physical and mechanical properties of reed stem flour- polypropylene composites

Azad, F.^{*1}, Faezipoor, M.² and Tajvidi, M.³

1.* Corresponding author, M.Sc. , Wood & Paper Science and Technology, Faculty of Natural Resources
University of Tehran, IRAN Email: Fattaneh Azad @gmail.com

2. Prof., Faculty of Natural Resources University of Tehran, IRAN.

3. Assistant Prof., Faculty of Natural Resources University of Tehran, IRAN.

Received: December, 2009

Accepted: April, 2009

Abstract

In order to investigate the effect of compatibilizer, (MAPP), on physical and mechanical properties of reed stem flour- polypropylene composites, 60 mesh size reed stem flour particles were compounded at 60% and 70% by weight with a polypropylene homopolymer with a melt flow index of 18 g/10min. Two compounds were prepared from which formulations with 60 mesh particle size and 60% and 70% filler loading were selected to evaluate the role of the compatibilizer. One of them was without MAPP and the other one had 3% MAPP by weight. Totally, 4 compounds were prepared. Composites were produced using a twin screw counter rotating extruder. Then, mechanical tests including static flexural test, tensile test, Izod impact test and hardness test were carried out. Physical tests including water absorption and thickness swelling were also performed. All testing was in accordance with ASTM D7031-04 specification. The results of physical tests have indicated that by the increase in reed flour content, maximum water absorption and maximum thickness swelling increased. Generally, by adding the coupling agent (MAPP), the physical and mechanical properties significantly improved.

Keywords: composites, reed flour, polypropylene, coupling agent, mechanical properties, physical properties.